

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/80/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119014118
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3119014118.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a členov senátu JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Michala Antalú v trestnej veci proti odsúdenému L. R., nar. XX.XX.XXXX v O., trvale bytom O. O., Ľ. L. XXX/XX, okres O., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody llava, na neverejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 01. augusta 2019 prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 13. mája 2019 pod sp. zn. 6Pp/59/2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 194 odsek 1 písm. a), odsek 2 Tr. poriadku z r u š u j e sa v napadnutom uznesení výrok o určenej skúšobnej dobe odsúdenému.

Podľa § 68 odsek 1 Tr. zákona súd odsúdenému u r č u j e skúšobnú dobu na 4 (štyri) roky a nariaďuje u odsúdeného probačný dohľad nad jeho osobou na 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zák. súd odsúdenému počas určenej skúšobnej doby u k l a d á obmedzenie, spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Podľa § 51 odsek 4 písm. j) Tr. zákona súd odsúdenému u k l a d á povinnosť, spočívajúcu v príkaze počas určenej skúšobnej doby zamestnať sa alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie.

odôvodnenie:

Odsúdený L. R., nar. XX.XX.XXXX vykonáva trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, uložený mu rozsudkom Okresného súdu Trenčín pod sp. zn. 3T/76/2010 zo dňa 05.10.2010 v spojení s uznesením zo dňa 22.11.2010 pod sp. zn. 3T/76/2010 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne pod sp. zn. 3To/147/2010 zo dňa 14.04.2011, za spáchaný obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písm. d), odsek 2 písm. a) Tr. zákona. Na výkon uloženého trestu odňatia slobody odsúdený nastúpil dňa 05.12.2017 a po započítaní väzby a vykonaného trestu odňatia slobody v z inej jeho trestnej veci (Okresný súd Trenčín pod sp. zn. 2T/129/2011) má ukončiť dňa 25.06.2020. Lehota pre to, aby mohol byť odsúdený podmiennečne prepustený mu plyníe odo dňa 25.12.2017. Trest odňatia slobody vykonáva doposiaľ v Ústave na výkon trestu odňatia slobody llava.

Dňa 08.03.2019 bol Okresnému súdu Trenčín doručený návrh odsúdeného L. R. na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody v ktorom vyjadril kritický postoj k spáchanej trestnej činnosti s tým, že v budúcnosti už chce viesť iba riadny život a poukázal pritom aj na svoje všestranné pozitívne správanie sa počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody a úspešné absolvovanie nariadenej protitoxikomanickej liečby. Návrh odsúdeného písomne podporili i jeho rodičia, ktorí prejavili vážny záujem pomôcť odsúdenému po prepustení na slobodu a pozitívne na neho vplývať.

Okresný súd Trenčín na verejnom zasadnutí konanom dňa 13. mája 2019 v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Ilava, po výsluchu odsúdeného a vykonaní ďalších dôkazov rozhodol uznesením toho istého dňa pod sp. zn. 6Pp/59/2019 tak, že podľa § 66 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona v spojení s § 415 odsek 1 Tr. poriadku odsúdeného L. R., nar. XX.XX.XXXX podmienične prepustil z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu vyššie citovanými rozhodnutiami súdov a podľa § 68 odsek 1 Tr. zákona určil odsúdenému skúšobnú dobu 2 (dva) roky.

Vyššie citované uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože ho v zákonnej lehote, ihneď po jeho vyhlásení, napadol sťažnosťou iba prítomný prokurátor na verejnom zasadnutí. V písomnom odôvodnení sťažnosti poukázal na to, že odsúdený bol doposiaľ viackrát súdne trestaný, keď odsúdený mal tak dostatok možností preukázať zmenu svojho správania, avšak ich nevyužil, nakoľko predchádzajúce odsúdenia u neho nespĺnili zákonom predpokladaný účel, ktorý by svedčil o jeho snahe po náprave a polepšení sa. Ďalej uviedol, že podmieničné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je namieste vtedy, keď vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam je daný dôvodný predpoklad, že odsúdený povedie na slobode riadny život, a že tu nie je pre spoločnosť príliš vysoké riziko jeho recidívy. Je preto toho názoru, že vzhľadom na doterajšie odsúdenia L. R., jeho nezamestnanosť pred výkonom trestu a jeho predchádzajúcu závislosť na požívaní omamných látok, nie je možné u neho predpokladať, že v budúcnosti povedie riadny život a nie sú teda u neho splnené zákonné podmienky pre jeho podmieničné prepustenie. Navrhol pre to, aby krajský súd napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil.

K písomným dôvodom sťažnosti prokurátora sa obšírnejšie písomne vyjadril aj odsúdený L. R., ktorý ako vyplynulo z obsahu jeho písomného vyjadrenia poukázal v podrobnostiach v podstate to, že spĺňa všetky zákonné podmienky pre podmieničné prepustenie. Spáchanie trestnej činnosti úprimne ľutuje a v budúcnosti chce žiť iba riadnym životom. Napadnuté uznesenie okresného súdu považuje za správne a zákonné a navrhol, aby krajský súd sťažnosť prokurátora ako nedôvodnú zamietol.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti prokurátora v neprospech odsúdeného preskúmal podľa § 192 odsek 1 Tr. poriadku správnosť výrokov napadnutého uznesenia a konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že okresný súd postupoval procesne správne, v súlade s Trestným poriadkom a Trestným zákonom s tým ale, že nebol dôsledný v tom, keď v rámci obligatórneho určenia skúšobnej doby odsúdenému určil neprimerane miernu dĺžku skúšobnej doby pri dolnej hranici zákonného rozpätia (1 až 7 rokov), navyše bez nariadenia probačného dohľadu nad odsúdeným s absenciou uloženia primeraných povinností a obmedzení, na posilnenie účinkov rozhodnutia o podmieničnom prepustení odsúdeného.

Ustanovenie § 66 odsek 1 Tr. zákona podmieničuje podmieničné prepustenie kumulatívnym (súčasným) splnením troch podmienok - vykonaním príslušnej časti uloženého trestu, preukázaním adekvátneho polepšenia sa plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu a očakávaním, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život. Podľa § 66 odsek 2 Tr. zákona súd pri rozhodovaní prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

V prvom rade krajský súd uvádza, že procesné podmienky na rozhodovanie o návrhu odsúdeného boli splnené dňom 05.12.2017, pričom príslušnú časť trestu, ktorú musel odsúdený vykonať, aby splnil prvú formálnu zákonnú podmienku a mohol by eventuálne byť podmienične prepustený, už vykonal.

Pokiaľ ide o ďalšiu (druhú) zákonnú podmienku, týkajúcu sa polepšenia odsúdeného plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu, aj v tomto smere krajský súd tak, ako i okresný súd dospel k zhodnému záveru, že odsúdený si plní svoje povinnosti vo výkone trestu dlhodobo a riadne, čo vyplýva z hodnotenia ústavu, ktoré podrobne konštatoval súd prvého stupňa v napadnutom uznesení. Disciplinárne potrestaný odsúdený nikdy nebol a disciplinárna odmena mu bola udelená až sedemkrát. Aj po pracovnej stránke je odsúdený hodnotený iba pozitívne. Program zaobchádzania odsúdený plní dlhodobo po každej stránke. Má dostatočne dobré sociálne zázemie u svojej rodiny. Medzičasom už absolvoval úspešne nariadenú protitoxikomanickú liečbu a zúčastnil sa tiež úspešne (s vyznamenaním) vzdelávania v trojročnom učebnom odbore - záhradník. Odsúdený záujem o dodržiavanie zákonov a spoločenských noriem správania sa preukazuje i svojou účasťou na skupinových aktivitách. Kontakt s vonkajším prostredím udržiava s rodinou. Riziko sociálneho zlyhania odsúdeného je síce formálne hodnotené ako vysoké, a to i vzhľadom na predchádzajúcu dlhodobú závislosť odsúdeného na omamných látkach, ale záverom hodnotenia sám riaditeľ ústavu konštatuje, že odsúdený preukazuje splnenie podmienok na podmieničné prepustenie a podmieničné prepustenie odsúdeného odporúča spolu s nariadením probačného dohľadu nad jeho osobou.

Krajský súd starostlivo posudzujúc všetky okolnosti prípadu, osobu odsúdeného a jeho chovanie vo výkone trestu a stav prevýchovy zvažoval, či na základe jediného rizika u odsúdeného - predchádzajúce jeho odsúdenia a dlhšie trvajúca závislosť na požívaní omamných látok možno a priori odmietnuť predpoklad očakávania vedenia riadneho života po podmienenom prepustení. Riziko recidívy sa nedá vylúčiť nikdy, je nevyhnutné však posúdiť jeho mieru vzhľadom na ďalšie okolnosti prípadu. Je pravdou, že v posudzovanom prípade je odsúdený L. R. vo výkone trestu opakovane, no rizikové faktory recidívy, na ktoré poukazuje prokurátor v sťažnosti a sú spomínané aj v hodnotení ústavu na výkon trestu odňatia slobody (najmä dlhšie trvajúca predchádzajúca závislosť na požívaní omamných látok), sú v značnej miere eliminované postojom samotného odsúdeného k doteraz spáchanej trestnej činnosti, jeho pozitívnym postojom smerom k vysporiadaniu sa so svojou závislosťou na požívaní omamných látok, k jeho dlhodobu pozitívnym chovaním vo výkone trestu, a to i jeho vyjadreniami o snahe žiť v budúcnosti iba riadnym rodinným životom a tiež dostatočným sociálnym zázemím u svojej rodiny, ako aj skutočnosťou, že prejavuje záujem pracovať a má i príslub zamestnania, ktoré skutočnosťou vyplynuli z vykonaného dokazovania a čo v konečnom dôsledku presvedčilo i krajský súd o tom, že odsúdený svoju ľútosť nad spáchanou trestnou činnosťou v minulosti a snahu žiť už iba riadnym životom, myslí už úprimne. Dostatočným vyjadrením je preto aj ním už úspešne absolvovaná protitoxikomanická liečba, z ktorej bol prepustený súdom a i v hodnotení konštatovaná účasť na protidrogovej osvete a osvete i v súvislosti s potrebou dodržiavania právnych noriem a noriem spoločenského správania sa. Okresný súd preto správne dospel k záveru, že u odsúdeného sú kumulatívne splnené všetky tri zákonné podmienky pre to, aby mohol byť odsúdený L. R. podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody na slobodu. Na druhej strane však súd prvého stupňa nebol dôsledný, keď pri obligatórnom určení skúšobnej doby odsúdenému podľa § 68 odsek 1 Tr. zákona určil neprímerane krátku skúšobnú dobu, navyše s absenciou nevyhnutného probačného dohľadu nad odsúdeným a uložením primeraných povinností a obmedzení odsúdenému, so zreteľom na jeho doterajšie zaradenie vo výkone trestu odňatia slobody v ústave na výkon trestu, jeho doterajšiu trestnú minulosť a to aj z hľadiska posilnenia účinkov pozitívneho pôsobenia na odsúdeného, smerom účinne podporiť jeho vedenie riadneho života a eliminovať riziko jeho recidívy. Krajský súd dospel k záveru, že takouto primeranou skúšobnou dobou u odsúdeného je doba 4 rokov, s nariadením probačného dohľadu nad jeho osobou na 3 roky, za súčasného uloženia povinnosti počas určenej skúšobnej doby sa zamestnať alebo aspoň preukázateľne sa uchádzať o zamestnanie ako aj obmedzenia, spočívajúceho v zákaze požívať alkoholické nápoje a iné omamné látky počas určenej skúšobnej doby.

Vzhľadom na uvedené dôvody krajský súd z podnetu sťažnosti prokurátora rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.